

РЕШЕНИЕ

№ 135

гр. София, 08.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 17.12.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **6458** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Административното дело е образувано по жалба на [фирма], с ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], р-н В., [улица], представлявано от Д. Г. Ж. – представител, Срещу Акт за установяване на задължения № ДНД18-ТД26-127/50/06.02.2019 г., потвърден с Решение № СФД19-РД28-135 от 25.04.2019 г., с който на дружеството са установени задължения за данък недвижими имоти и такса битови отпадъци /ТБО/ за периода 01.09.18 г. - 30.09.2018 г. във връзка с недвижим имот, представляващ земя и 9 бр. сгради, находящ се в [населено място], [улица], идентификатор 68134.1372.2057, партиден № 7204F110871. Решението на Директора на Дирекция „ОП“ към СО е връчено на 13.05.2019 г.

Жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява. Постъпило е становище, в което се заявява, че не се възразява да бъде даден ход на делото, излагат се съображения по съществуването на спора; приложено е пълномощно за процесуална защита.

Ответникът – дирекция „ОБЩИНСКИ ПРИХОДИ“-отдел „надежда-връбница“ ПРИ СТОЛИЧНА ОБЩИНА, чрез юрк. С. изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира разноси.

Съдът като съобрази приетите по делото доказателства, становищата на страните и приложимия закон и след служебна проверка на оспорения индивидуален

административен акт за валидност и законосъобразност на всички основания по чл. 146 от АПК, съдът намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Производството е по чл. 145 и следващите от АПК, вр. чл. 156, вр. чл. 144 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

На 15.03.2018 г. [фирма] с ЕИК:[ЕИК] придобило имот, съгласно нотариален акт № 92, том II, рег. № 2903, дело № 260/15.03.2018 г., находящ се в [населено място], район „Надежда“, [улица], идентификатор на поземления имот 68134.1372.2057, състоящ се от земя и 9 бр. сгради.

За периода от месеца на придобиване на имотите до настоящия момент административния орган не разполагал с данни същите да са отчуждавани и продавани. В този смисъл имотът се намирал в имуществената сфера на юридическото лице.

Имота попадал в строителни граници на населеното място /гр.С. /, съобразно приетия устройствен общ план на [населено място].

Административният орган счел, че процесния имот е годен обект за данъчно облагане, тъй като попадал в хипотезата на правната норма на чл. 10 от ЗМДТ.

Съгласно чл.10, ал.1 от ЗМДТ с данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и поземлени имоти в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т.1 от Закона за устройство на територията.

Имотът е частна собственост на горепосоченото юридическо лице и върху него нямало учредено вещно право на ползване.

На основание чл.11, ал.1 от ЗМДТ данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти. Следователно [фирма] се явявал данъчно задължено лице за притежавания горепосочен недвижим имот, а именно ЗЕМЯ И СГРАДИ, находящ се [населено място], район „Надежда“, [улица], идентификатор на поземления имот 68134.1372.2057.

Съгласно чл.13 от ЗМДТ данъка върху недвижимите имоти се заплащал, независимо дали недвижимите имоти се използват или не.

Съгласно чл. 19 Данък върху недвижимите имоти се определял върху данъчната оценка на имота. Като на предприятията данъчната оценка на нежилищните недвижими имоти била по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно Приложение У 2 /чл.21 от ЗМДТ/.

На основание чл.22 от ЗМДТ и чл.15 от Наредбата за определянето на местните данъци на територията на Столична община размерът на данъка върху недвижимите имоти за 2018 се определял в размер на 1.875 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот.

Разпоредбата на чл.28, ал.1 от ЗМДТ се определяла, че данъкът върху недвижимите имоти за 2018 г. се заплащал на две равни вноски в следните срокове :от 1 март до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим.

На предплатилите до 30 април за цялата година се правела отстъпка от 5 на сто/чл.28, ал.2/.

Съгласно чл.4,ал.2 от ЗМДТ невнесенят данък върху недвижимите имоти се събирал заедно с лихвите по ЗЛДТДПДВ по реда на ДОПК.

[фирма] подало декларация по чл.14,ал.1 от ЗМДТ с вх.№ [ЕГН]/14.05.2018 г. за деклариране на поземлен имот и сгради с адрес: [населено място], район „Надежда“, [улица]. Открита била партида 7204F110871.С декларацията юридическото лице декларираше:

- ЗЕМЯ - идентификатор на поземления имот 68134.1372.2057, площ 88 251.00 кв.м , застроена площ - 36 810.00 кв.м , отчетна стойност
- 4 529 231.85 лв./четири милиона петстотин двадесет и девет хиляди двеста тридесет и един лв.и 85 ст./

В тази връзка административният орган установил, че Дължимия данък върху процесния недвижим имот с построените на него сгради, подробно описани в АУЗД за разглеждания период е в размер на 2 250.89 лв. и лихви в размер на 13.13 лв.

За 2018 г. съгласно Заповед № СОА17-РД09-959/30.10.2017 г. и Решение № 793 от 21.12.2017 г. на СОС следвало да бъде събрана такса сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци, за обезвреждане в депа и/или други съоръжения на битовите отпадъци и за поддържане чистота на териториите за обществено ползване в промили върху отчетната стойност на имота, разпределени както следва:

- 3.60 V за сметосъбиране и сметоизвозване на битовите отпадъци;
- 2.40 V за обезвреждане з депа и/или други съоръжения на битовите отпадъци;
- 4.0 V за поддържане чистота на териториите за обществено ползване.

Такса битови отпадъци за 01.09.-30.09.2018 г. на задълженото лице била 7 855.59 лв.,определена както следва :

/9426704.17	x3.60/	: 1000	=	33936.13
/9426704.17	x2.40/	: 1000	=	22624.09
/9426704.17	x4.00/	: 1000	=	37706.82

Общо: 94 267.04 :12 = 7 855.59 лв.

Лихва към датата на съставяне на акта- 0.00 лв.

В резултат на установеното от фактическа страна съдът направи следните правни изводи:

Решението, с което е потвърден АУЗД е съобщено на 13.05.19 г. Жалбата е подадена на 23.05.2016г. в законния 14-дневен срок за съдебно обжалване. Подадена е срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт и от активно легитимирана страна, поради което е процесуално ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С Акт за установяване на задължения по чл. 107 ал.3 от ДОПК № ДНД18-ТД26-127/59/06.02.2019 г. са установени незаплатени задължения за данък върху недвижимите имоти и такса битови отпадъци за 01.09.18 г.- 30.09.19 г. в общ размер на 10 106.48 лв. в това число 2 250.89 лв. данък върху недвижимите имоти и 13.13 лв. лихви и сумата в размер на 7.855.59 лв. такса битови отпадъци, като върху

тази сума не са начислени лихви.

В случая няма спор между страните относно връчването на АУЗД и Решението.

С Решение № СФД19-РД28-135 от 25.04.2019 г. на директора на Дирекция „ОП“ при столична община се произнесъл по жалбата като потвърдил изцяло АУЗД. Този извод е правилен.

Деклараторът на недвижимите имоти е задължено лице по смисъла на чл. 11 от ЗМДТ във вр. с чл. 1 ал. 1 т. 1 от ЗМДТ.

Определянето и администрирането на местните данъци е предоставено на общинския съвет, който съгласно чл. 1 ал. 2 от ЗМДТ приема наредба за определянето и администрирането на местните данъци.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че не дължи начислените му суми, като не дължи данъци за ТБО.

Съгласно разпоредбата на чл. 62 от ЗМДТ, таксата за битови отпадъци се заплаща за извършваните от общината услуги по: 1. Събиране и транспортиране на битови отпадъци до съоръжения и инсталации за тяхното третиране; 2. Третиране на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации; 3. Поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места и селищните образувания в общината.

В конкретният случай, с оспорения АУЗ са установени неплатени задължения за данък върху недвижими имоти по подадени декларации – такса битови отпадъци, подробно описани по партиден номер, период, размер на задължението по декларация, внесена сума и остатък за внасяне, също подробно описани.

Партидите по декларациите не са били закрити и не са били подадени заявления от данъчно – задълженото лице, за данъчни и други облекчения. На основание чл. 14 ал. 3 от ЗМДТ при промяна на някое от обстоятелствата, което има значение за определяне на данъка, ДЗЛ уведомява общината по реда и срока по ал. 1, т.е. в двумесечен срок. Задължението за подаване на декларация е както на ДЗЛ придобило имота, така и на ДЗЛ /бивш собственик/ за продажбата при настъпило обстоятелство, имащо значение за определяне на данъка за бъдещ период, какъвто е и конкретният случай. Такива заявления за данъчни и или други облекчения, към датата на издаване на акта в Столично община не са били подавани. Ето защо и предвид липсата на доказателства за смяна на собствеността на посочените недвижими имоти и липсата на подадени декларации за промяна на обстоятелства към тази дата, издаденият АУЗ за определения данък върху недвижимите имоти - ТБО се явява законосъобразен, в съответствие с разпоредбите на чл. 62 и сл. от ЗМДТ и Наредбата за определяне на местните данъци на територията на Столична община.

Провежданото производство е законосъобразно, водено от административния орган по приходите Е. И. Д. , заемаща длъжност главен инспектор и като такава се явява длъжностно лице от състава на Столичната общинска администрация. Същата съобразно Заповед № СО15-РД-09-622/03.06.2015 г. и Заповед № СОА18-

РД09-1394/05.12.2018 г. е орган по приходите, притежаваща правомощията на длъжностно лице с материална компетентност да издава Акт за установяване на задължения по декларация по чл.107, ал.3 от ДОПК.

Административното производство е допустимо, защото са налице положителните и отсъстват отрицателните законови процесуални предпоставки за неговото образуване, провеждане и приключване.

Спазени са административно-производствените правила регламентирани в ДОПК /Данъчно - осигурителен процесуален кодекс / и АПК /Административно - процесуален кодекс /.Производството е образувано по реда на чл.107 , ал.3 от ДОПК До задълженото лице е изпратено Уведомление по реда на чл. 26 , ал.1 от АПК , вр. с § 2 от ДР на ДОПК, с което на [фирма] с ЕИК:[ЕИК], чрез законния му представител е предоставена възможност да участва в административния процес и да изпълнява своите права и задължения. Задълженото лице не е правило отвод по отношение образуваното производство. Въпреки предоставената възможност не е представило доказателства в хода на административното производство, които да оборват направените констатации. Административния орган по приходите правилно е счел, че процесния имот е годен обект за данъчно облагане, тъй като попада в хипотезата на правната норма по чл.10 от ЗМДТ.

Съдът не споделя тезата на процесуалния представител на жалбоподателя, че в случая са налице всички фактически и правни основания за определяне размера на ТБО за 2018 г. по реда на чл. 22, т. 1 от НОАМТЦУСО - според количеството на битовите отпадъци съобразно вида и броя на съдовете за съхраняването им и честотата на сметоизвозване.

Тава е така, защото за разглеждания период не са подадени декларации за намаляване или освобождаване от такса битови отпадъци ,съгласно Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община в СО Дирекция „Общински приходи”, отдел „ОП Надежда/В.”.

На Изпратено запитване, относно подадени декларации по чл. 23 за определяне на ТБО , съобразно вида и броя на съдовете за съхраняване на битови отпадъци или чл.24 за пряко договаряне на услугата по сметосъбиране и сметоизвозване до Дирекция „Икономика и търговска дейност",не е изпратен отговор и по делото липсват доказателства в тази връзка, а видно от заповедите на кмета на Столична община, нежилищния имот обект на административното производство се намира в границите на организирано сметоизвозване и сметосъбиране.

Изложените по – горе съображения и писмени доказателства, категорично потвърждават дължимите суми за данък върху описаните недвижими имоти – ТБО.

Съгласно чл. 170 от АПК, административният орган, за който оспореният административен акт е благоприятен, трябва да установи фактическите основания посочени в него и изпълнението на законовите изисквания при издаването му. В случая, доказателствата по делото подкрепят издаването на Акт за установяване на задължения по чл. 107 ал. 3 от ДОПК № ДНД18-ТД26-127/50/06.02.2019 г., потвърден с Решение № СФД18-РД28-135 от 25.04.2019 г., с който на дружеството са установени задължения за данък недвижими имоти и такса битови отпадъци /ТБО/ за периода

01.09.18 г. - 30.09.2018 г. във връзка с недвижим имот, представляващ земя и 9 бр. сгради, находящ се в [населено място], [улица], идентификатор 68134.1372.2057, партиден № 7204F110871., потвърден с Решение на Директора на Дирекция „ОП“ към СО.

По тези съображения жалбата срещу АУЗД следва да се отхвърли като неоснователна.

При този изход на делото на осн. чл. 161 ал.1 от ДОПК на ответника следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 833.18 лв., определен съобразно защитавания материален интерес съгласно чл. 8 ал. 1 т. 4 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Предвид изложеното, съдът постанови своето решение.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 от ДОПК, Административен съд София-град

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], с ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], р-н В., [улица], представлявано от Д. Г. Ж. – представител, Срещу Акт за установяване на задължения № ДНД18-ГД26-127/50/06.02.2019 г., потвърден с Решение № СФД18-РД28-135 от 25.04.2019 г., с който на дружеството са установени задължения за данък недвижими имоти и такса битови отпадъци /ТБО/ за периода 01.09.18 г. - 30.09.2018 г. във връзка с недвижим имот, представляващ земя и 9 бр. сгради, находящ се в [населено място], [улица], идентификатор 68134.1372.2057, партиден № 7204F110871. Решението на Директора на Дирекция „ОП“ към СО.

ОСЪЖДА [фирма], с ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], р-н В., [улица], представлявано от Д. Г. Ж. – представител да заплати на Дирекция „ОП“ към СО направените разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 833.18 лв.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС на Р. България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от същото.

АДМИНИСТРАТИВЕН

СЪДИЯ: